

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (77) TÈXTIL (7) COSTA I BLASI

A la primera guerra mundial, en una conjuntura molt favorable per a la indústria tèxtil catalana, es constitueix a Terrassa el 23 de gener de 1917 la societat regular col·lectiva Bayona Costa i Blasi, per a la fabricació i venda de teixits de llana. La formen Rafael Bayona i Bertran, Ramon Costa i Blasi viatjant i teòric respectivament de Bosch, Duran i Costa i els germans Antoni, Jaume i Ramon Blasi Buxeda en representació de la societat "Fills d'Antoni Blasi" dedicada a la fundició de ferro. En les eleccions municipals de novembre del 1915, Antoni, el primer dels germans havia estat elegit regidor per la candidatura d'Unió Republicana. Bayona tindrà cura de la part comercial de la nova societat mentre que Ramon Costa s'ocuparà de la part industrial.

Bayona, Costa i Blasi, instal·là el despatx i el magatzem al número 26 del carrer del Nord, local propietat de Valentí Guix pagant un lloguer de 450 ptes. trimestrals, mentre que la indústria s'emplaçà al carrer Pare Font, 116, en una nau propietat de "Fills d'Antoni Blasi". A la nau del costat s'hi instal·là Boada i Cia., una filatura de llana que treballarà per a Bayona Costa i Blasi, societat que n'era propietària del 50%, mentre que de l'altre 50%, n'era propietària de Bartomeu Boada i LLuch.

Bayona, Costa i Blasi assolí en poc temps una posició important en el seu ram. Una publicació de l'any 1921 li atribuïa un capital d'unes 800.000 ptes. i un gir anual superior als dos milions.

El 1931, però l'empresa pateix un fet traumàtic. Bayona és acusat de comportament irregular i surt de la societat. La nova societat que es constitueix el 12 de gener de 1931 s'anomenarà Costa i Blasi i la formaran Ramon Costa i Blasi, el seu fill Joan Costa i Costa i Antoni Blasi i Caba, fill de Jaume Blasi i Boixeda. Els hereus dels altres dos germans Blasi Boixeda ja se n'havien retirat abans.

Poc abans d'esclatar la guerra, Costa i Blasi trasllada el seu magatzem del número 26 al número 14 del mateix carrer del Nord.

A la guerra civil, la indústria es col·lectivitzada. Un dels alcaldes terrassencs d'aquest període Jaume Figueres i Salelles era l'encarregat d'una secció de Costa i Blasi. Figueres havia estat elegit regidor per Esquerre Republicana a les eleccions de 1931 i 1934. Empresonat pels fets d'octubre de 1934, formà part del govern d'Unitat Popular d'octubre de 1936 i fou elegit alcalde el 25 d'agost

de 1936 en substitució de Samuel Morera i ostentà aquest càrrec fins el 27 de juny de 1937.

A la immediata postguerra, un teòric de la casa Joaquim Cardús i Arch s'independitzà i s'associà amb Ricard Pintado i Arroyo, viatjant de Pont Aurell i van formar la societat Pintado i Cardús.

El 1947 Costa i Blasi inicia un procés de construcció de noves naus al carrer de Pare Font, 127 per anar-hi ubicant totes les seves seccions que arribaran a

ocupar gairebé tota l'illa situada entre els carrers Pare Font, Baldrich, Navas de Tolosa i Torres i Bages. El 1962 s'hi trasllada també el magatzem del carrer del Nord.

A mitjans de la dècada dels seixanta, Costa i Blasi comptava amb una quarantena de talers que empleaven prop d'un centenar de treballadors. El 1967 amb motiu de celebrar-se el 50 aniversari de l'empresa es promou la concessió de la medalla al treball per al soci fundador Ramon Costa, iniciativa que no arribarà a reeixir. Ramon Costa, persona de marcada sensibilitat social havia col·laborat en societats benèfiques i havia ocupat diversos càrrecs públics; vocal de l'Institut Industrial quan esclatà la guerra civil i a la postguerra fou regidor de l'Ajuntament de Terrassa i formà part de la Junta de Govern de la Caixa de Terrassa de 1943 fins a la seva mort el 1970.

El 1973 la societat es transformarà en anònima amb la denominació Costa i Blasi, S.A. La formaran Joan Costa i Costa i Antoni Blasi Caba, fill de Jaume Blasi i Boixeda, Joan Costa, a l'igual que el seu pare ocupà diversos càrrecs; a les juntes directives de l'Institut Industrial, la Mutua de Terrassa i la Caixa de Terrassa. També fou regidor de l'Ajuntament i president del Club Natació Terrassa. El 1980 en plena crisi del tèxtil Costa i Blasi suspèn pagaments, tanca la indústria i liquida tots els seus deutes. Algunes empreses comercials intentaran encara mantenir, sense èxit, el seu mercat. Les naus es destinen ara a lloguer d'altres indústries.

